

BRIEF VAN DE DAG

Wat is er mis met zelfdoding? Ik kan het u zeggen

Charlotte Hardeman, Oostende

Wie met vragen zit rond zelfdoding, kan terecht bij de Zelfmoordlijn via het gratis nummer 1813 of op www.zelfmoord1813.be

‘Als het niet lukt, dan doe ik het zelf.’ Dat zijn de woorden van mijn zoon, drie dagen voor hij afgelopen zomer uit het leven stapte. Het ‘het’ verwijst naar zijn euthanasieverzoek, dat hij vanwege ondraaglijk psychisch lijden had ingediend.

‘Wat is er mis met zelfdoding?’, vroeg de zus van Tine Nys zich af.

Ik kan het u zeggen.

Het nieuws komt altijd onverwacht en veroorzaakt een schok, zo diep en ingrijpend dat je er eigenlijk nooit meer echt van bekomt. De grond onder je voeten wordt nooit meer zo vast als voorheen. Altijd blijf je op je qui--vive, al denk je dat groter onheil niet meer mogelijk is.

Je moet de geliefde persoon ook in alle eenzaamheid laten gaan. Ik was er niet om mijn zoon in dit cruciale moment bij te staan, waarin alle levenswetten ineens omgekeerd lijken: je gaf hem het leven, hij geeft het weer uit handen. Ik kon hem niet zeggen: ‘Je hoeft niet bang te zijn’ – al zou hij wellicht mij gerustgesteld hebben. Dood zijn was wat hij heel nadrukkelijk wilde.

Je moet ook leven met vreselijke beelden op je netvlies. Mijn zoon eindigde niet alleen met een psychische ziekte, maar ook met een verminkt lichaam.

Hij sprong van heel hoog.

Hij brak al zijn leden.

Het brak mijn hart.